

Bir ağabey; "Risale-i Nur'u bütüncül olarak kabul etmeyen, nurcu değildir." diyor. Esas olan imanın akidelerine ters düşmemek değil midir? Herkes Risalelerin her meselesini anlayıp kabul etmeyebilir; konuyu biraz açar mısınız?

Siz meseleye daha geniş ve daha olgun bakmışsınız. Çünkü "*Risale-i Nur dava değil dava içinde bir burhandır.*" Bir burhanı kabul etmeyen başka burhanları kabul edebilir. Başka burhanlar ile de kamil bir mümin olunabilir. Lakin o başka delilleri avamın idrak edip tahkiki imana ulaşması bu zamanda pek müşkül bir hâle gelmiştir. Risale-i Nurlar bu zamanda kestirmeden ve kolay bir yolla tahkiki imanı veriyor.

Ayrıca Nurculuk Risale-i Nur'u kabul edip etmemek ile ilgili bir durum olduğu için, Risale-i Nur'u benimsemeyen birisine "*Nur talebesi*" demek yanlış olur. Risale-i Nur'un bir kısmını kabul etmeyen ya da idrak edemeyen birisine sen Nurcu değilsin ya da olamazsın demek Risale-i Nur'un şefkat diline, müspet ve mutedil hizmet anlayışına, kuşatıcılığına uygun değildir, diye düşünüyoruz.

Risale-i Nurlar bu zamanda İslam davasının en tesirli en ikna edici en muazzam en mukteza-yı hâle mutabık, en sarsılmaz bir delilidir. Bu delile gözünü kapayan manevi açıdan büyük bir ziyan içine girer, ama asla imandan çıkmaz.

Bir de cemaat içinde kendini merkezde görüp kendinden farklı düşünenleri kıyada köşede gören zevat-ı muhteremler bulunuyor. Eski tabirle "*efkarını cami, ağyarını mani*" insanlar yani. Bu zevata göre Nur cemaatinin en küçük adabı bile talebeliğin şartlarındandır. Böyle müfrit düşünceler Risale-i Nur talebeliğinin hassa ve şartları olamaz.